
Mesijansko Biblijska Studija - 142
DUHOVNI ŽIVOT I BOŽANSKO
VODSTVO

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

DUHOVNI ŽIVOT I BOŽANSKO VODSTVO

MBS 142

Dr. Arnold G Fruchtenbaum

A sada smo rešeni od Zakona, umrli onome što nas je sputavalo, da služimo u novosti Duha, a ne u stareži slova

Rimljani 7:6

Znati kako da se bude „vođen od Gospoda“ jako je važan deo duhovnog života, ali upravo o toj temi Božanskog vodstva ima mnogo konfuzije i celi niz pogrešnih koncepcija. I zbog svih tih pogrešnih ideja o tome šta jeste, a šta nije Božansko vodstvo, vernici koji se nalaze pred velikim životnim odlukama, poput posla koji treba da rade, škole koje će da izaberu ili osobe kojom treba da se ožene, često prolaze pravu agoniju u traženju odgovora i potvrde. Na kraju, njihove odluke se često temelje pre na subjektivnim osećanjima, nego na Božanskom vodstvu. Ovaj rukopis će se baviti pitanjem Božanskog vodstva i to će činiti kroz tri područja.

I. ČETIRI TEMELJNA PRINCIPA

U prvom području imamo četiri temeljna principa sa kojima se moramo upoznati ukoliko se želimo baviti određivanjem Božanskog vodstva.

A. Predanje Poslušnosti

Prvi temeljni princip jest da je Božansko vodstvo samo za one predane tome da čine tačno ono šta Bog za njih odabere, bez obzira na cenu. Bog neće voditi nekog ko ne želi da bude vođen.

B. Doslednost sa Pismima

Drugi temeljni princip je da će Božansko vodstvo biti samo i jedino u skladu sa Pismima; Bog nikada neće voditi u to da se čini nešto šta je u suprotnosti sa Pismima. Jedna žena mi je jednom prilikom rekla da je Bog vodio da se razvede od svog supruga zato šta joj je suprug bio nevernik. Ali, ovome se protivi I Petrova 3:1, gde nas uči da supruga koja veruje treba da ostane u podložnosti suprug koji ne veruje; nema temelja koji odobrava razvod samo na činjenici da je jedan od supružnika nevernik. Božansko vodstvo biće uvek u skladu sa Pismima; nikada neće ići protiv onoga šta kažu Pisma.

C. Nepostojanje ustanovljenih Pravila

Treći temeljni princip jeste da nema nikakvog seta ustanovljenih pravila po kojima bi osoba mogla da odredi tačnu volju Božiju za svaku odluku, dakle nema dva čoveka koja će biti vođena na potpuno isti način. Kada sam ja bio mlad u mom duhovnom životu, tragaao sam za pitanjem duhovnog vodstva i čitao knjigu za knjigom, a svaka od tih knjiga imala je svoju „formulu“ različitih „koraka“ kojima je trebalo da se ide.

Kada sam sledio te korake oni nikada nisu proizvodili jasno vodstvo u životnim izborima. U tom vremenu sam razumeo da se ti koraci ne nalaze u Pismima i da su proizvoljno proizvedeni razmišljanjem onoga koji je napisao određenu knjigu ili pamflet. Koraci za pronalaženje Božije volje ne nalaze se u Pismima. Nema seta ustanovljenih pravila i propisa po kojima osoba može da odredi tačnu Božiju volju za svaku odluku koju ta osoba treba da donese u svom životu.

D. Komponente Vodstva

Četvrti temeljni princip jeste da razumemo komponente vodstva. Ima sedam komponenti ili aspekata vodstva koje bi trebalo da imamo na umu. Prvo, spasenje; Božansko vodstvo je samo za vernike, ono nije za nevernike. Drugo, providenje; Bog će da providi i da prouzroči događaje pomoću kojih ili kroz koje ćemo biti vođeni. Treće, poznanje Reči Božije; ono šta Bog hoće od nas u jako puno stvari i životnim situacijama već je jasno izrečeno u Njegovoj Reči i zapisano je u Pismima. Znamo da Božija volja nije da činimo preljub, da ubijamo, da krademo. Nema potrebe da tražimo volju Božiju po ovim pitanjima, jer je Gospod već govorio na tu temu. Ali, da bi smo razumeli šta je On to rekao o kojoj temi mora postojati poznanje Reči Božije i poznanje o tome šta On uči o određenim temama našeg zanimanja. Četvrto, prebivanje Duha Svetoga u nama; u vernicima prebiva Duh Sveti, a prebivanje Duha Svetoga u nama suštinski je vezano za Božansko vodstvo. Peto, molitva; molitva za određene situacije i područja našeg življenja. Šesto, naši umovi; Bog očekuje da koristimo naš um, našu logiku, da sami odlučimo određene stvari. Sedmo, mudrost; mudrost koja nam je potrebna da donesemo ispravne odluke.

II. TRADICIONALNO GLEDIŠTE

Drugo područje koje treba obraditi kada se bavimo temom Božanskog vodstva jeste tradicionalno gledište. To je stajalište s kojim je većina nas odrasla. Sad ćemo suprotstaviti tradicionalno gledište sa Pismima kako bi videli da li su uzajamno usklađeni. O tradicionalnom gledištu raspravićemo u dvanaest delova.

A. Tri volje Božije

U tradicionalnom gledištu Bog ima tri različite i odvojene volje. Prva Božija volja je Božija suverena volja, koja je Božiji plan, poznat samo Njemu, kojim je određeno sve šta se dešava u univerzumu. Naravno, Bog ima Svoj suvereni plan i sve šta se

dogada i pokrece u univerzumu dogada se u skladu sa Njegovim suverenim planom.

Druga volja u tradicionalnom gledištu jeste Bozija moralna volja. Moralna volja jesu Bozije otkrivene zapovesti u Bibliji koje nas uče kako čovek treba da veruje i kako treba da živi. I ovaj deo je itekako istinit. Bog ima Svoju moralnu volju i ta moralna volja nam jeste otkrivena u Pismima. Zapovedi iz Pisama, koje nam određuju šta treba da činimo i šta ne treba da činimo, jesu odraz te Njegove moralne volje.

Postoji i treća volja u tradicionalnom gledištu, Bozija individualna volja. Bozija volja za pojedinca je idealni, detaljni životni-plan jedinstveno dizajniran za svaku pojedinačnu osobu. Treća volja je lični plan koji je Bog dizajnirao za svakog individualno, a mi treba da otkrijemo taj plan za naše živote i da donosimo naše odluke u skladu sa tim planom.

B. Savršeni plan

U skladu sa konceptom treće Bozije volje, Bozijom voljom za svakog ponaosob, ova pozicija nas uči da Bog ima savršen plan za svakog vernika i kao posledica toga svaki vernik treba da otkrije koja je Bozija volja za njegov život u svakoj specifičnoj situaciji. Drugim rečima, postoji detaljno razrađen plan za sve odluke u životu vernika. Od vernika se očekuje da kao deo svog življenja po veri otkrije taj plan i da živi u skladu sa njim.

Međutim, ovo gledište nas uči da vernik može da promaši ovu individualnu Boziju volju tako šta ne uspe da je otkrije i da joj se pokori. Ova savršena volja za svakog ponaosob je idealni plan od samog Boga i treba da bude otkrivena pre nego se počnu donositi odluke. Ovo gledište uči da se ova savršena volja otkriva srcu vernika i ne može da se pronade u Bibliji. To je nešto što Bog otkriva samo srcu pojedinca koji traži ili je otkriveno od Duha Svetoga kroz unutarne utiske koji dolaze putem mnogih sredstava. Ova upustva su tačno za određenog pojedinca i u sebi uključuju pitanja poput; sa kim se oženiti i koji posao odabrati, uz ostala naravno. To je savršeni plan; taj plan je usklađen sa Biblijom; i uvek se radi o najboljoj odluci koja na taj način svu slavu daje Bogu.

U tradicionalnom gledištu Bog ima savršeni plan za svakog pojedinog vernika i šta vernik treba da čini pronalaziti treba na ovaj ili onaj način, da se otkrije savršeni plan i da se živi po njemu. Ukoliko ne otkrijemo taj plan donosićemo pogrešne odluke i promašićemo Boziji savršeni plan za naše živote. I dok ovo jeste tradicionalno gledište, u ovoj studiji ćemo videti, da to nije i biblijsko gledište; jer ovo gledište ne nalazimo u Pismima.

C. Otkrivanje savršenog Plana

Logično pitanje koje sledi iz svega rečenog o savršenom planu je: „Kako da ja otkrijem ovaj savršeni plan za mene?“ Kada se postavi ovo pitanje na njega se dobiju mnogi i različiti odgovori, kao na primer: Biblija, neka vrsta unutaršnjeg osvedočenja, lična želja, okolnosti, savet zrelijih u veri, zdrav razum, ili „prostiranje

runa.“ Tradicionalno gledište daje i kombinuje sve ove odgovore. Razlog za to je što ovu treću volju ne nalazimo nigde u Pismima. Biblija nigde ne uči da Bog ima samo jedan savršeni plan za svakog vernika i upravo zato šta taj koncept ne nalazimo u Bibliji ljudi su prisiljeni davati sve ove različite odgovore kao odgovor na pitanje: „Kako da ja otkrijem ovaj savršeni plan za mene?“

D. Sigurnost da je donešena Ispravna Odluka

„Kako uistinu da budem siguran da je odluka koju sam doneo prava?“ Na ovo pitanje obično se daju četiri različita odgovora.

Jedan od odgovora je da odluka koju donesemo mora da bude potvrđena sa svim ovim prethodno navedenim znacima: Biblija, neka vrsta unutarnjeg osvedočenja, lična želja, okolnosti, savet zrelijih u veri, zdrav razum, i direktno specifično vodstvo. Siguran si u svoju odluku kada se odluka usaglašava sa svim gore navedenim.

Drugi način na koji možemo biti sigurni u odluku je po rezultatima, odnosno posledicama. Ako su rezultati proizašli iz te odluke dobri, znaš da je odluka dobra; ako su rezultati loši, onda znaš da odluka nije bila ispravna. Problem sa ovim odgovorom je da ponekad nema rezultata, ali to i dalje jeste Božija volja za nas. Ponekad Gospod hoće da činimo stvari koje nisu praćene velikim rezultatima. Proroci gotovo da nisu imali nikakve rezultate od propovedanja, ali je Božija volja za njih bila da svejedno propovedaju.

Treći odgovor je da ukoliko si proveo mnogo vremena u molitvi za tu odluku, onda možeš da budeš siguran. Četvrti odgovor je „zajedništvo sa Gospodom.“ Ako si u zajedništvu sa Gospodom, možeš biti siguran da ćeš imati unutarnje svedočenje Duha; imaćeš ono šta se zove, „mir Hristov“ ili „mir Gospodnji.“ Kao i sa prethodnim pitanjem, kako otkriti volju Božiju; tako i s ovim pitanjem, kako biti siguran; odgovor je u celom nizu različitih odgovora. Jako često odgovori koji se daju su itekako subjektivni. Pa ipak, nakon šta su mnogi činili ovo i trudili se u ovome, na kraju su završili u unutarnjim previranjima i nemirima da možda ipak nisu promašili savršenu Božiju volju u svom životu.

E. Upotreba Biblijskih primera u podučavanju Tradicionalnog Gledišta

1. Priroda primera koji se daju

Biblijski primeri koji se koriste da bi se podučavalo tradicionalno gledište gotovo su u pravilu natprirodna otkrivenja, a gotovo nikad unutarnje vodstvo, u otkrivanju volje Božije za svaki pojedini život. Dakle, biblijski odlomci koje ljudi koriste skoro uvek imaju veze sa natprirodnim otkrivenjem. E sad, ukoliko ti ljudi veruju da Bog i dalje daje natprirodna otkrivenja, onda je to zasebna tema, ali većina tih ljudi ne veruje u to. Pogrešno je koristiti odlomke iz Pisama koji tretiraju sa natprirodnim otkrivenjima na način da se iz njih izvlače i određuju principi za Božansko vodstvo.

2. Slabost tih primera

Četiri su slabosti u korišćenju ovakvih biblijskih primera. Prva slabost je u tome što broj ovih zabeleženih slučajeva direktnog vodstva za konkretne odluke jednostavno nije dovoljan da bi se ustanovilo normativno iskustvo. Zapravo, ti slučajevi su iznimke od pravila; oni nikako nisu pravilo. Nema dovoljno zabeleženih takvih slučajeva Božanskog vodstva da bi od njih sačinili apsolutni standard.

Druga slabost je to da su u većini slučajeva ovi primatelji posebnog vodstva u Pismima zauzimali jako određeno i posebno mesto u razvoju i razvijanju plana i programa Božijeg; ljudi poput Petra ili Pavla. Oni zauzimaju jedinstveno i posebno mesto. Oni su bili apostoli; to je potpuno različita kategorija. Bilo bi pogrešno koristiti njihovo iskustvo za uspostavljanje apsolutne norme za sve vernike.

Treća slabost je to da ovi biblijski primeri nisu dovoljno sveobuhvatni. U njima nema detaljno razrađeno vodstvo. Direktno vodstvo omogućeno je i pruženo samo u kritičnim trenucima tokom formativnog razdoblja Crkve.

Četvrta slabost je da je sredstvo komunikacije specijalno ili nadprirodno otkrivenje, a to nije način na koji Gospod upravlja sa nama danas.

F. Upotreba Pisama u podučavanju Tradicionalnog Gledišta

1. Postanak 24

Prvi odlomak iz Pisama je Postanak 24, koji govori o pronalaženju supruge za Isaka. Ovaj odlomak ne bi trebalo primenjivati jer se temelji na znacima, a traženje znakova je nešto za šta nas Pisma ne ohrabruju da činimo. Ono što ne nalazimo u Postanku 24 je konkretno Božansko vodstvo u terminima tradicionalnog gledišta.

2. Psalam 32:8

Poučiću te i put ti pokazati kojim ti je ići; savetovaću te, oko moje nad tobom će biti.

Ni ovaj stih nije baš primenjiv jer kontekst vodstva je ovde izražen kroz reči „savetovaću te.“ Nadalje, David govori u ovom Psalmu, a ne Bog, tako da izraz „put ti pokazati kojim ti je ići“ se više odnosi na smer koji bi u životu trebalo da se sledi; misli se naravno na put pravednosti. Ovaj stih ne tretira sa individualnim donošenjem odluka nad neutralnim stvarima u životu vernika.

3. Psalam 37:23

GOSPOD učvršćuje korake čoveku i mio mu je put njegov.

Ovaj stih govori o Božijem suverenitetu i o Božijoj providnosti. Ovaj stih ne tretira sa Božijom voljom za pojedinca.

4. Izreke 3:5-6

Uzdaj se u GOSPODA svim srcem svojim i ne oslanjaj se na vlastiti razum. Misli na nj na svim svojim putima, i on će poravniti tvoje staze.

Doslovan prevod sa hebrejskog kaže, „On će učiniti tvoje puteve pravim, ili lako prohodnim, ili uspešnim.“ Reč „staze“ se ovde ne odnosi na Božiju volju za pojedinca već govori o općenitim prilikama koje život donese. Poanta ovde iznesenog konteksta je da će oni koji se uzdaju u Gospoda, koji se uzdaju u Njegovu mudrost, a ne u mudrost ovoga sveta; oni će prepoznavati Gospoda u svakom segmentu svog življenja i takvi će da žanju uspešan život, ali po Božijim standardima (stihovi 1-10).

Poanta stihova 5 i 6 je stoga, pouzdaj se u Gospoda i On će učiniti da tvoj život bude uspešan u svojim nastojanjima. Ovi stihovi ne tretiraju sa individualnim donošenjem odluka.

5. Izreke 11:14

Gde nema vodstva, narod propada; a spasenje je u mnogim savetnicima.

Peti odlomak koji se koristi jesu Izreke 11:14, ali opet, i ovde se tretira sa mudrošću, a ne sa individualnim vodstvom.

6. Izreke 16:9

Srce čovečje smišlja svoj put, ali GOSPOD upravlja korake njegove.

Još jedan primer koji tretira sa Božijom providnošću, a ne sa Božijim vodstvom niti sa Božijom voljom za pojedinca.

7. Jeremija 29:11

„Jer ja znam planove što sam ih ja s vama namislio,“ reč je GOSPODNJA, „planove mira, a ne nesreće, da vam dadnem budućnost i nadu.“

Sedmi odlomak je u Jeremiji 29:11, ali i ovaj stih tretira sa suverenitetom Božijim i sa providnošću Božijom, a ne sa Njegovom individualnom voljom.

8. Isaija 30:20-21

I davaće vam Gospod hleba teskobe i vode nevolje, al' se više neće kriti učitelji tvoji, nego će oči tvoje gledati učitelje tvoje. I uši će tvoje čuti reč iza tebe gde govori: „To je put, njime idite“, i ako skreneš udesno i ako skreneš ulevo.

Tradicionalno gledište tumači ovaj stih kao Duh Sveti koji govori, ali se u kontekstu zapravo govori o posebnom otkrivenju koje će biti dano Jevrejima u Mesijanskom

Kraljevstvu. Izraz **to je put** odnosi se na Božiji zakon ili na otkrivenu volju, ne na Njegovu individualnu volju.

9. Rimljani 8:28

Znamo pak da onima koji ljube Boga sve proizlazi na dobro, onima koji su po njegovoj odluci pozvani.

Deveti odlomak je Rimljani 8:28, ali ovaj stih tretira sa predodređenjem, sa procesom predestinacije, a ne sa Božijom individualnom voljom u procesu donošenja odluka.

10. Rimljani 12:1-2

Zaklinjem vas stoga, braćo, milosrđem Božijim: prinesite tela svoja kao žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu - kao svoje duhovno bogoslužje. I ne suobličujte se s ovim svetom, nego se preobrazujte obnovom svoga uma da uzmognete rasuđivati što je volja Božija: što je dobro i ugodno i savršeno.

Ovaj odlomak ne govori o Božijoj individualnoj volji, niti o savršenom planu, već govori o moralnoj volji Božijoj; o onome šta bi trebali da radimo u svetlu milosti Božije. Iste tri reči: **dobro i ugodno i savršeno**, korištene su i ranije u Rimljanima 7:12 u odnosu na Zakon Mojsijev i tamo, takođe, se jasno odnosilo na Božiju moralnu volju, a ne na Njegovu volju za pojedinačno vodstvo bilo koga. U ovom odlomku suprostavljeni su saobražavanje sa svetom i preobražavanje uma. Ovo ima veze sa Božijom moralnom voljom. Ova odlomak ne sumira proces pronalaženja Božije volje za pojedinca, već govori o temeljnom pristupu u životu vernika u kojem će moralna volja Božija igrati središnju ulogu.

11. Efescima 2:10

Jer Njegova smo tvorevina, stvoreni u Hristu Isusu za dobra dela koja unapred pripravi Bog da u njima hodimo.

Jedanaesti odlomak je u Efescima 2:10, ali ovaj odlomak tretira sa svrhom spasenja, a ne sa pojedinačnom Božijom voljom.

12. Efescima 5:15-17

Dobro dakle pazite kako hodite - ne kao ludi, nego kao mudri, iskupljujući vreme jer su dani zli. Zbog toga ne budite bezumni, nego razabirite što je volja Gospodnja.

U kontekstu, to kako osoba **hodi** je suprotnost sa **zlom**, i opet, odnosi se na Božiju moralnu volju, ne na Njegovu volju za bilo kojeg pojedinca posebno.

13. Efescima 6:6

Ne naoko, kao oni koji se ulagaju ljudima, nego kao sluge Hristove koji zdušno vrše volju Božiju.

Kontekst ovde tretira sa poslušnošću tačno određenim zapovedima i stoga tretira sa Božijom moralnom voljom, ne sa individualnom Božijom voljom.

14. Kološani 1:9

Zbog toga i mi, od dana u kojem to čusmo, ne prestajemo moliti za vas i iskati da se ispunite spoznajom volje Njegove u svoj mudrosti i duhovnom razumevanju.

Još jednom, ovo se odnosi na Božiju moralnu volju.

15. Kološani 4:12b

da se održite savršeni i ispunjeni u svoj volji Božijoj.

Ovde se govori o istoj stvari o kojoj se govori i u stihu 1:9, o moralnoj volji, jer „održati se savršenim“ je moralno pitanje.

Ovi biblijski odlomci, koji se koriste od strane ljudi koji pokušavaju da dokažu postojanje Božije individualne volje i načinu na koji se ta volja otkriva, zapravo ne tretiraju sa takozvanom individualnom voljom ili savršenim planom za svakog pojedinca ponaosob. Navedeni odlomci tretiraju ili sa Božijom suverenom i providajućom voljom ili sa Njegovom moralnom voljom. Niti ovde niti na drugim mestima u Pismima Biblija ne govori o individualnoj, specifičnoj volji za svakog pojedinca ponaosob.

G. Korištenje primera iz knjige Dela Apostolska da bi se podučavalo Tradicionalnom gledištu

1. Dela 11:5-18

„Ja sam bio u gradu Jopi, u molitvi, i u zanosu videh viđenje: neku posudu, poput velika platna svezana na četiri kraja, gde silazi, spušta se s neba i dođe do mene. Upro sam pogled u nju, promotrih i videh četveronošce zemaljske i zveri i gmazove i ptice nebeske. I začuh glas koji mi govoraše: 'Ustani, Petre! Zakolji i pojedi!' No ja rekoh: 'Nipošto, Gospode, jer još nikada ništa pagano ili nečisto nije ušlo u usta moja.' A glas s neba odgovori mi po drugi put: 'Šta je Bog očistio, ti ne zovi paganim.' A to se dogodi tripud, pa se opet sve povuče na nebo. I gle, smesta se pred kućom u kojoj sam bio pojave trojica ljudi, poslana iz Kesarije k meni. A Duh mi reče da pođem s njima ništa ne pomišljajući. A pođoše sa mnom i ova šestorica braće pa uđosmo u kuću tog čoveka. I on nam ispriповedi kako je u svojoj kući video anđela koji je stao i rekao mu: 'Pošalji ljude u Jopu i dozovi Šimuna

prozvanog Petar. On će ti govoriti reči po kojima ćeš se spasiti ti i sav dom tvoj.' A kad počeh govoriti, siđe na njih Duh Sveti, kao i na nas ono u početku. Tada se setih reči Gospodnje, kako govoraše: 'Jovan je, istina, krstio vodom, no vi ćete biti kršteni u Duhu Svetome.' Ako je dakle isti dar Bog dao njima kao i nama koji uzverovasmo u Gospoda Isusa Hristosa, ko sam bio ja da bih to mogao zabraniti Bogu?' Kad to čuše, utihnuše te stadoše slaviti Boga govoreći: „Dakle, i paganima Bog daje pokajanje na život!“

Tradicionalno gledište tumači ovaj odlomak kao otkrivanje posebne Božije volje kroz nekoliko metoda: molitva (stih 5); um putem viđenja (stih 6); Reč Božija (stihovi 7-10), a u ovoj tački takođe citiraju i Izreke 6:22; okolnosti (stih 11), Duh Sveti (stih 12); poređenja (stihovi 13-15); i poznavanje Pisama napamet (stih 16).

Problem sa ovim tradicionalnim gledištem na Dela 11:5-18 jest taj da je, kontekstualno govoreći, ovaj odlomak posebno otkrivenje koje Petar prima od Boga da ide u Kornelijevu kuću. Ovde se ne radi o unutaršnjem vodstvu, niti se radi o Božanskom vodstvu u tradicionalnom smislu tog gledišta.

2. Dela 16:6-10

A kad prodoše Frigiju i galacijski kraj, pošto im Duh Sveti zabrani progovoriti reč u Aziji, došavši u Miziju, pokušaše ići u Vitiniju, ali im ne dopusti Duh. A kad prodoše Miziju, siđoše u Troadu. I noću se Pavlu ukaza viđenje: neki je čovek, Makedonac, stajao i zaklinjao ga govoreći: „Pređi u Makedoniju i pomози nam!“ I odmah, nakon što je imao to viđenje, nastojasmo otići u Makedoniju, zaključujući da nas je Gospod pozvao navestiti im evanđelje.

Tradicionalno tumačenje tumači da je Bog vodio Pavla: prvo, kroz providenje, ponovno citiranje Postanka 24:17; i drugo, putem okolnosti. Ponovo, problem ovde je da se ovde uistinu radi o Božanskom posebnom otkrivenju. Pavle je imao viđenje, i po tom viđenju, koje je posebno otkrivenje Božije, on je doneo odluku.

Dva glavna biblijska odlomka iz knjige Dela Apostolska koja se koriste za pokazivanje Božanskog vodstva, zapravo ne uče Božansko vodstvo na način na koji to zagovaraju oni koji se drže tradicionalnog gledišta, jer oba primera jesu primeri posebnog Božijeg otkrivenja.

H. Problemi sa Tradicionalnim gledištem

Iako je tradicionalno gledište zapravo većinsko gledište, sa tim gledištem postoji pet ozbiljnih problema.

1. Šutnja u Pismima

Prvi problem je što Pisma o tome šute. Nema odlomka u Pismima koji uči postojanje individualne volje. Biblija govori o suverenoj volji i volji providenja Božijeg, kao i o moralnoj volji Božijoj, ali ne govori o Njegovoj individualnoj volji za svakog pojedinca.

2. Obične, svakodnevne Odluke

Drugi problem su svakodnevne odluke. Svi ovi principi tradicionalnog gledišta za donošenje odluka koriste se za one važne ili važnije odluke u životu, ali ne i za one manje važne. Postoji jedna dihotomija u kojoj završava svaki vernik koji za svoj život sledi ovo tradicionalno gledište. Pojasnićemo. Dakle, za važne odluke, takav vernik mora da se žestoko bori da bi otkrio Božiju savršenu, individualnu volju; odluke s kim će da se oženi, koju školu da upiše, koje zvanje da odabere, da li treba ili ne treba da kupi automobil i još mnogo sličnih tome. Ali, za obične, svakodnevne odluke treba da pribegne otprilike sledećem razmišljanju: „Treba jednostavno da koristim zdravo prosuđivanje bez da suviše gubim vreme.“ Za te jednostavne odluke takav vernik ne ulazi u molitvenu agoniju, za na primer, koju odeću da obuće ujutro, gde da jede, koji restoran treba da odabere, na koju benzinsku da toči gorivo. To je dihotomija u koju tradicionalno gledište naprosto gura vernika koji odabere da živi po tom gledištu. Za bitne odluke treba da se izбори da nađe savršenu volju, volju baš za njegov život; za manje važne odluke, to nije potrebno. Problem je u tome da se proces donošenja odluka treba napustiti u manje važnim područjima života. Ukoliko koristimo jedan set pravila za važne odluke, ali ne koristimo taj isti set pravila za manje važne odluke, živimo u proturečju i to definitivno nije biblijska norma za naše živote.

3. Podjednake mogućnosti

Treći problem je problem podjednakih mogućnosti. Pretpostavimo da dve ili više mogućnosti ispunjavaju sve uslove koji su postavljeni pred njih, a koje smo pre pominjali. Insistiranje na samo jednom ispravnom izboru proizvešće teskobu nad propuštenom Božijom savršenom voljom. Umesto da budemo zahvalni na više mogućnosti, upašćemo u agoniju da smo možda propustili Božiji savršeni plan.

4. Nezrelost

Četvrti problem je nezrelost. Novi vernici često donose nemudre odluke. Oni koriste metodu prostiranja runa pred Gospodom, a to je u pravilu znak njihove nezrelosti. Postoje i neki primeri gde sama logika tradicionalnog gledišta vodi vernika u nezreo pristup donošenju odluka.

5. Subjektivnost

Peti problem je subjektivnost. Tradicionalnoj metodi nedostaje objektivan izvor spoznaje i zato mora da pribegava izjavama poput, „Osetio sam da me Gospod vodi.“ Ovo je nedostatak jasnoće, jer impresije i osećaji mogu da dođu sa raznih stvari i od različitih izvora. Unutarnji dojmovi nisu oblik otkrivenja, oni ne sadržavaju nikakav stvaran autoritet. Nadalje, i okolnosti zahtevaju subjektivnost. Problem je u tome što sigurnost da je osoba pronašla Božiju volju za svoj život nije stvarno moguća bez ijednog objektivnog izvora spoznaje.

I. Vodstvo Duha Svetoga

Pitanje o kojem ćemo ovde govoriti je sledeće; „Da li Biblija uči da Duh Sveti vodi vernike u otkrivenje pojedinačne volje ili savršenog plana za svakog vernika ponaosob?“ Oni koji se drže tradicionalnog gledišta koriste tri odlomka iz Pisama da bi pokazali da Duh Sveti vodi vernika da otkrije Božiju individualnu volju za svoj život.

1. Rimljani 8:14

Jer svi koji su Duhom Božijim vođeni, oni su sinovi Božiji.

Kontekst Rimljana 8:14 ne govori o načinu i procesu kod donošenja odluka niti podučava da ovo vodstvo dolazi kroz unutarnji utisak. Ovaj tekst tretira sa pozicijom spasenja. Oni koji jesu spašeni ***vođeni su Duhom Božijim***. Ovo je odlomak o spasenju. Nadalje, sam kontekst više tretira sa pravedničkim življenjem, koje se tiče Božije moralne volje, a ne Njegove individualne volje.

2. Galatima 5:18

Ako li vas Duh vodi, niste pod Zakonom.

Kontekst ovde govori o konfliktu „tela“ i ***Duha***, dakle, ponovo govorimo o moralnoj volji, a ne o Božijoj individualnoj volji.

3. Jovan 16:12-14

Još vam mnogo imam kazati, ali to sada ne možete nositi. No kada dođe on, Duh istine, upućivaće vas u svu istinu, jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti šta god čuje i objavljevati vam ono što dolazi. On će proslavljati mene jer će od mojega primati i objavljevati vama.

Kontekst ovog odlomka tretira sa duhovnom istinom, a ne sa procesom donošenja odluka. Nema ni najmanje naznake u ovom odlomku da je ovo vodstvo neka vrsta unutarnjeg dojma ili impresije.

Za sada, kada govorimo o vodstvu Duha Svetoga, Biblija nigde ne govori o vodstvu Duha Svetoga kao o sredstvu da osoba otkrije savršeni plan za svoj vernički život.

J. Mir Hristov

Tradicionalno gledište tvrdi da ukoliko imaš mir u svom srcu, to znači da si doneo ispravnu odluku. Ključni odlomak koji se koristi za ovu tvrdnju je u Kološanima 3:15: ***I mir Božiji neka upravlja srcima vašim.***

Kontekst ovde tretira sa moralnim pitanjima (stihovi 12-17). Dakle, i ovde se govori o Božijoj moralnoj volji, a ne o Njegovoj individualnoj volji. **Mir** o kojem se ovde govori nije unutarnji mir srca koji kaže verniku da je doneo ispravnu odluku. Mir iz ovog odlomka je mir sklada među vernicima koji slede Božiju moralnu volju. Problem sa korištenjem ovog takozvanog **mira Hristovog** jeste da se taj mir koristi kao sudac koji presuđuje šta je „van,“ a šta je „unutra.“ Ovo zahteva itekako veliku dozu subjektivnosti; jer može osoba da donese i ispravnu odluku, ali da i dalje nema mir, ali, da taj nedostatak bude prouzročen sasvim drugim razlozima. Čak i „osećam mir“ nije Biblijska istina kada govorimo o procesu donošenja odluka.

K. Rezime Tradicionalnog Gledišta

Tradicionalno gledište možemo da sažmemo kroz četiri tačke: obećanje, svrha, proces, i dokaz.

Prvo, obećanje. Tradicionalno gledište uči da za svaku odluku koju treba da donesemo Bog ima savršen plan u Svojoj savršenoj volji.

Drugo, svrha. Tradicionalno gledište uči da je cilj vernika da otkrije Božiju individualnu volju i da donosi odluke u skladu sa njemu otkrivenim.

Treće, proces. Vernik tumači unutarnje utiske i spoljašnje znakove kroz koje Duh Sveti komunicira svoje vodstvo.

Četvrto, dokaz. Tradicionalno gledište uči da potvrda da je osoba ispravno uočila pojedinačnu volju Božiju dolazi kroz neku vrstu unutarnjeg mira, a izvana se vide uspešni rezultati tog ispravnog odlučivanja.

L. Rezime Kritike Tradicionalnog Gledišta

Kritiku ovog gledišta možemo da sažmemo u dve tačke. Prvo, Biblija nigde ne uči postojanje individualne Božije volje. Kada govorimo o Bibliji, tamo ne vidimo da Bog ima idealan i detaljno razrađen plan za svakog pojedinog vernika i da svaki vernik to mora da otkrije kako bi mogao da donosi ispravne odluke.

Drugo, pokušaji da se pronade ova savršena volja, koja ne postoji, odvodi vernike u frustracije i nedoslednosti na četiri načina: prvo, tradicionalno gledište otkrivanja Božije voje u odlučivanju praktikuje se samo kod velikih životnih odluka, ne i kod malih;

drugo, nema načina da se odabere između podjednakih opcija koje ispunjavaju postavljene uslove; treće, ovim načinom prolongira se nezrelost u donošenju odluka; i četvrto, sve je to subjektivno i nema sigurnosti kroz objektivne izvore ili kroz objektivne standarde.

III. BIBLIJSKO GLEDIŠTE

U ovom trećem području o Božijem vodstvu, Biblijske principe Božanskog vodstva razmotrićemo kroz sedam aspekata.

A. Zapovedi iz Pisama

Prvi aspekt kod biblijskih principa Božanskog vodstva tiče se onih područja o kojima Biblija govori izravno. Mi već poznamo Božiju volju; šta god je Gospod zapovedio, tome treba da budemo poslušni. To je moralna volja Božija. O područjima i stvarima o kojima je Bog govorio u Pismima, nema potreba da molimo kako bi smo videli da li ćemo to činiti ili ne. Nema potrebe da molimo za odgovor da li treba da se krstimo vodom ili ne; krštenje vodom je zapoved. Nema potrebe da molimo za pomoć pri odluci treba li da se predamo delu Božijem; On nam je zapovedio da to učinimo. Mi poznajemo moralnu volju Božiju. Zapovedi iz Pisama jesu izraz Božijeg karaktera i ulaze u svako područje naših života: tretiraju s onim što želimo postići, sa našim ciljevima, odgovaraju na pitanje „zašto“; sa našim stavovima, odgovaraju na pitanje „kako“; sa našim načinima, odgovaraju na pitanje „šta“; Božija moralna volja je u potpunosti otkrivena u Bibliji. Odgovornost vernika je poslušnost toj otkrivenoj Božijoj volji (I Korinćanima 7:19).

B. Nemoralne odluke

Drugi aspekt biblijskih principa Božanskog vodstva tiče se onih područja za koje Biblija ne daje konkretne zapovedi ili principe. U tome je vernik i slobodan i odgovoran da sam odabere kako će da deluje. Svaka odluka koja se drži unutar moralne volje Božije za Boga je prihvatljiva. Područja o kojima Gospod nije govorio, ako se radi o područjima koja su neutralna, nemaju veze sa moralom, svaka odluka za koju se odlučimo za Boga je u redu. Tamo gde je Bog govorio, mi slušamo; tamo gde Bog nije govorio, odgovorni smo da donesemo odluku.

C. Cilj vernika

Treći aspekt biblijskih principa Božanskog vodstva je cilj vernika, šta je to šta vernik treba da postigne?

1. Odluke utemeljene na Mudrosti

Cilj vernika u donošenju odluka je mudrost. Kod odluka koje nemaju moralnu komponentu cilj vernika je da te odluke budu mudre i utemeljene na duhovnoj uspešnosti; to jest, utemeljene na mudrosti.

Primeri o donošenju odluka u Novom zavetu uključuju: Dela 6:2: **Ne priliči nam**; Rimljani 14:5: **Neka svaki bude posve uveren u svoje mišljenje**; I Korinćanima 16:4: **A bude li vredno da i ja pođem**; Filipljani 2:25: **smatrao sam potrebnim**; I Solunjanima 3:1: **smatrali smo da je najbolje**; i Titu 3:12: **jer sam odlučio**. Ovo je šest primera o donošenju odluka u Novom zavetu i nijedan od njih nema pomena o prolaženju agonije u molitvenom životu da bi se otkrila Božija volja. Odluke su donešene putem mudrosti.

2. Put Mudrosti

Četiri stvari treba da znamo u putu mudrosti. Prvo, ima dva ključna odlomka koji tretiraju sa putem mudrosti: Efescima 5:15-16; Kološani 4:5.

Drugo, mudrost postizemo na dva načina: prvo, moleći za nju (Izreke 2:4-5; 8:17); i drugo, treba da tražimo od Boga koji je ima (Izreke 2:6; Rimljani 16:27).

Treće, ispravan stav u potrazi za mudročću uključuje: stav strahopoštovanja (Izreke 9:10); stav poniznosti (Izreke 11:2; 15:33); kao i stav da se bude spreman biti podučen (Izreke 9:9; 15:31; 19:20); i svakako, u potrazi za mudročću treba biti marljiv i vredan (Izreke 8:17) i prav i pošten (Izreke 2:7); svo to traženje mora da ide kroz praktičnu veru (Jakovljeva 1:5-8).

Četvrta stvar koja se tiče puta mudrosti jeste pristup unutar same potrage. Ovde treba primetiti pet stvari. Prvo, treba da molimo za mudrost. Jakovljeva 1:5-6 ohrabruje nas da pitamo mudrost; ako pitamo sa **verom**, primi ćemo. Drugo, treba da tražimo mudrost u Pismima (Psalam 119:97-100). Treće, treba da koristimo i druga istraživanja; istraživanja iz područja u kojima treba da donesemo odluku (Isus Navin 2:1-24; Nemija 2:11-15). Četvrto, trebalo bi da pribegnemo i mudrim **savetnicima**, ljudima koji su „kod kuće“ u stvarima o kojima odlučujemo (Izreke 11:14; 13:20; 15:22). Peto, treba da učimo od samog života; upotrebite svoje životno iskustvo za razvijanje i rast u mudrosti (Izreke 30:24-28; Jevrejima 5:12-14).

Cilj vernika je mudrost i to je ono šta Bog želi da koristimo prilikom donošenja odluka, a ne da tražimo nekakvu savršenu, individualnu volju koja ne postoji. Prema Jakovljevoj 1:5, **Ako li komu od vas nedostaje mudrosti, neka išće od Boga, koji svima daje rado i bez negodovanja, i daće mu se.**

D. Suverena volja Božija

Četvrti aspekt biblijskih principa Božanskog vodstva tiče se suverene Božije volje. Ono šta znači ovaj princip jeste da u svim odlukama vernik treba da se unapred ponizno podloži delovanju Božije suverene volje koja se tiče te odluke. Ima dve stvari u vezi sa suverenom voljom Božijom.

1. Priroda suverene volje Božije

Prva stvar se tiče prirode Božije suverene volje. Četiri su karakteristike kada govorimo o prirodi suverene Božije volje: prvo, potpuno je sigurno da će se ona dogoditi; drugo, ona je tajna, ne može se unapred znati; treće, ona je sveobuhvatna i uključuje sve šta se dešava; i četvrto, ona je savršena jer Bog uistinu zna najbolje.

2. Suverena volja Božija i donošenje odluka

Druga stvar u vezi sa suverenom voljom je njen odnos sa donošenjem odluka. Četiri faktora ovde treba primetiti.

Prvo, Božija suverena volja ne isključuje planiranje. Od nas se definitivno zahteva ponizna podložnost Njegovoj volji, ali donošenje odluka ne isključuje planiranje (Jakovljeva 4:13-16).

Drugo, okolnosti definišu kontekst odluke, ali okolnosti treba odvagnuti sa mudročću, a ne ih iščitavati kao znakove postavljene uz put Božije volje za pojedinog vernika (Filemonu 4:15-16).

Treće, takozvana „otvorena vrata“ jesu Bogom dane prilike za službu, ali to ne znači da su ona posebni vodič od Boga sa zahtevom da se kroz njih uđe. Otvorena vrata jesu prilike, ali odluka da se prođe kroz njih je na onome pred kim su otvorena. Ovo nam se iznosi u I Korinćanima 16:8-9; i Kološanima 4:3, gde je naglašena mogućnost za službu. U II Korinćanima 2:12-13 čitamo kako je Pavle bio pred otvorenim vratima, ali je odabrao da se okrene i ode od njih. Otvorena vrata ne znače da morate proći kroz njih.

Četvrti faktor u vezi sa suverenom voljom Božijom i donošenjem odluka tiče se runa. Prostreti runo je pogrešna praksa koja ponekad deluje, a deluje ako se radi u mudrosti. To je slučaj sa Gideonom u Sudijama 6:36-40. Problem sa prostiranjem runa jeste taj da kada se runo koristi u Pismima ono nije temeljeno na okolnostima, već je utemeljeno na natprirodnim moćima. Gideon nije upotrebio runo da bi primio vodstvo; on ga je prostro da bi primio potvrdu za vodstvo koje je već primio. Prostiranje runa u Pismima je uvek izraz sumnje i neverovanja. Oni koji su prostirali runo pred Gospodom u Pismima nisu to činili da bi saznali Božiju volju, jer su već znali šta Bog hoće od njih. Oni su tražili potvrdu za to što su znali.

E. Biblijski primer donošenja odluke

Peti aspekt biblijskih principa Božanskog vodstva jesu biblijski primeri. Jedan od najboljih biblijskih primera nalazimo u Rimljanima 1:8-13, i iz tog primera možemo da naučimo pet stvari: prvo, Pavle je činio planove (stih 13); drugo, on se molio za te planove (stihovi 8-10); treće, podložio je svoje planove suverenoj volji Božijoj (stihovi 10-13); četvrto, njegovi planovi bili su utemeljeni na postizanje duhovnih ciljeva; kao na primer, želja da služi vernicima u Rimu (stih 11), želja da utvrdi i ohrabri crkvu (stihovi 11-12), i želja da zadobije neverne za Mesiju (stihovi 13-15); i peto, njegovi planovi bili su utemeljeni na prioritetima (Rimljani 15:20-29).

Pavlova želja je bila da ode prvo u Grčku; drugo, u Jerusalim; treće u Španiju; i četvrto, u Rim. Želeo je ići u Grčku da upotpuni evanđelje; u Jerusalim da odnese sakupljene fondove; i u Španiju jer tamo evanđelje još nije bilo stiglo.

F. Zaključak

Možemo da zaključimo ove istine u četiri tačke. Prvo, kada govorimo o svakodnevnim odlukama, osoba treba da nauči kako da zdravo prosuđuje i da ne gubi vreme. Drugo, kada uđemo u područje podjednakih opcija, treba zahvaliti Bogu na prilici da se bira između više prihvatljivih alternativa i odabrati onaj koji je u našim očima najbolji. Treće, u vezi sa nezrelošću, osoba treba da raste i da sazrije tako šta će prikupljati i vrednovati podatke, odvojiti dovoljno vremena za njihovo procesuiranje, dati ličnim željama ispravno mesto, i temeljiti svoju odluku na zdravom prosuđivanju. Četvrto, u vezi sa subjektivnošću; pošto je Božija moralna volja u potpunosti otkrivena u Pismima, a načini za postizanje mudrosti su takođe tamo objašnjeni, dakle, spoznaja potrebna za donošenje odluka itekako je dohvatljiva i nema potrebe da bude temeljena na subjektivnosti.

G. Primena

Biblijsko, Božansko vodstvo za donošenje odluka treba biti primenjeno kod: donošenja odluke o ženidbi ili o samačkom životu; o tome u kojoj službi ili misiji da se služi; koje obrazovanje ili koje zvanje da se pokuša steći; kome da se daje; i u svim pitanjima koja su moralno neutralna.

Ono šta je Bog otkrio, to treba da sledimo. Ono šta Bog nije otkrio, o tome donosimo svoje odluke i izbore na temelju mudrosti.

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a prevodio sam Biblijske tekstove iz Engleske verzije NASV - prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012.

Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca, kao i prevod Daničić – Karadžić kako bi što vernije tekst prilagodio duhu Srpskog jezika.

Prevod: Branko Gotovac 2024.